

ΠΟΛΙΤΗΣ

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ *Ενταύθα ετήσια φρ. 10 *Εν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι . . . » » 12 Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα » » 15 *Εν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει » » 16</p>	<p>ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ἢ στίχος λεπ. 20 Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.</p>
---	--	--

Α Η ΠΑΝΟΠΗ

Ωμίλησε τέλος ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» καὶ συνεπῶς ὁ κ. Δήμαρχος καὶ οἱ περὶ αὐτόν. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν ἐπὶ τούτῳ τὴν χαράν μας διότι ἐπὶ πολὺν καιρὸν ματαίως ἀνεμένομεν τὴν τοιαύτην εὐκαιρίαν ὅπως δημοσίᾳ ἀπολογηθῶμεν ἱκανοποιούμενοι τοιοιυτοτρόπως κατὰ τῶν ὑποῦλων καὶ κρυφίων καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν ἐπὶ ἀχαριστία δῆθεν κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου. Ἐγγίζει τὸ τέλος δύο μηνῶν ἀφότου ἠρξάμεθα τοῦ κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου ἀγῶνος καὶ ὁμως δὲν ἠδυνήθημεν μέχρι τῆς προχθῆς νὰ ἐξαγάγωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς σιωπῆς ἔνθα ἐπιμελῶς ἐκρύπτοντο. Καὶ θὰ ἐκρύπτοντο ἐπὶ πολὺ πρὸς μεγίστην ἡμῶν θλίψιν ἂν μὴ ὠλισθαιεν ὁ κ. συντάκτης τῆς «Πανόπης» κατὰ τὴν ἀφήγησιν τῆς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Π. Κυριακίδου διαφορᾶς. Πάντοτε ἐπιστεύαμεν ὅτι ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης» ὡς ἐκπροσωπῶν τὸν κ. Δήμαρχον ἐν τῇ ἐγγχωρίῳ δημοσιογραφίᾳ ἐκαιροφυλάκτει νὰ κατακυβερνήσωμεν εἰς ὀλισθηρὸν ἔδαφος καὶ τότε νὰ ἀντεπεξέλθῃ καθ' ἡμῶν ὑπερασπιζόμενος τὸν κ. Δήμαρχον, ἀλλ' οὐδέποτε ἐφαντάσθημεν ὅτι τόσο ἐνωρὶς θὰ ἀνελάμβανε τοιοῦτον ἀχαρὶν ἀγῶνα καὶ μάλιστα ἐπὶ σαθοῦ καὶ σειομένου ἐδάφους στηριζόμενος. Φαίνεται ὁμως ὅτι δὲν εἶναι τόσο συνειδητὸς ἄνθρωπος ὅσον ὑποτίθεται διότι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν ἀπατάται εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του. *Ἐξυπνος ἄνθρωπος καὶ προσεκτικὸς βαδίζει συνήθως μετὰ περισκέψεως ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔχει καὶ στιγμὰς καθ' ἃς ὑπερισχύει παρ' αὐτῷ τὸ καπρίτσιο οὗ ἔνεκεν χάνει τὴν ἰσορροπίαν τῶν μετρίων καὶ συνετῶν σκέψεων καὶ ῥυμουλκεῖται ὑπὸ τῶν παρακεκινδυνευμένων καὶ νεανικῶν. Πάσχει ὅτι ὁ ἀνυπόμονος μαχητὴς ὁ ὀπισθεν ὀχυρώματος κρυπτόμενος καὶ πυροβολῶν, ὅστις μὴ εὐχαριστούμενος νὰ ρίπτῃ τὰ βολὰς αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ του μεθ' ὅσης δύναται εὐστοχίας ὑψοῖ τὴν κεφαλὴν του ὑπεράνω τοῦ προ-

φυλάσσοντος αὐτὸν τείχους ὅπως ἴδῃ ἂν ἡ βολὴ ἐπέτυχε τὸν ἀντίπαλόν του. Ἐχάρημεν δὲ ἐπὶ τῇ ἀναμίξει ταύτῃ, δι' ἧς δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἀφήγησιν τῆς ῥηθείσης διαφορᾶς καὶ τὴν ἀτάκρισιν ἡμῶν, ἂν ἐνόμιζεν ὅτι ὄντως κακῶς προσηνήθημεν, οὐχὶ διότι μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐπιτεθῶμεν κατ' αὐτοῦ τοῦ συντάκτου τῆς «Πανόπης» ἢ τοῦ Δημάρχου, ἢ ἄλλου τινός, (ἐκτὸς ἂν προκληθῶμεν) διότι θὰ τηρήσωμεν τὴν μεγαλειτέραν εὐπρέπειαν περὶ τὴν συζήτησιν καὶ θὰ ἀποφύγωμεν ἐπιμελῶς οὐ μόνον νὰ ὑβρίσωμεν ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς παρενοχλήσωμεν τινα προσωπικῶς, ἀλλὰ διότι θὰ δυνηθῶμεν διὰ τῆς ἀπλουστάτης, φυσικωτάτης καὶ εἰλικρινεστάτης τῶν γεγονότων ἀφηγήσεως, διὰ τὴν βεβαίωσιν ἢ διάψευσιν τῶν ὁποίων ἐκάστοτε θὰ προκαλῶμεν αὐτὸν τὸν κ. Δήμαρχον, χωρὶς νὰ κάμωμεν χρῆσιν ἐπιχειρημάτων, σοφισμάτων καὶ ὑπαιτιγμῶν, νὰ ἀποδείξωμεν τρανῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν εἶναι ὁ πολλαχῶς εὐεργετήσας ἡμᾶς καὶ τὴν οἰκογένειάν μας ἀλλ' ὁ ἐξυβρίσας τὴν οἰκογένειάν μας ἀντὶ τῶν τόσων εἰλικρινῶν καὶ ἐντίμων πρὸς αὐτὸν ἐκδουλεύσεών τῆς, ἡμᾶς δὲ ληστεύσας (δὲν ἔχομεν πρόχειρον τὴν κυριολεξίαν) καὶ κατασυρτρίψας διὰ τοὺς μόχθους καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσεφέραμεν αὐτῷ ἐπὶ πενταετίαν σχεδόν. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ τὰ μάθῃ ἡ κοινωνία ἵνα κρίνῃ μετὰξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνου διότι ἂν ὄντως ἡμεῖς εὐεργετηθέντες ἀχαριστοῦμεν ἤδη, δίκαιον εἶναι διὰ ῥαβδισμῶν νὰ ἀπελασθῶμεν, ἂν ὁμως διὰ τὰς ὑπηρεσίας μας ἐξυβρίσθημεν καὶ ἐληστεύθημεν (ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ ἢ ἐκφρασῆς) διατὶ νὰ μὴ μᾶς ἐπιτρέπηται ἂν μὴ ἄλλοτι δι' ὄλων τῶν θεμιτῶν μέσων νὰ παραπονεθῶμεν κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος ἡμᾶς τοῦλάχιστον;

*Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀνάγκη νὰ πραγματευθῶμεν περὶ ἐνὸς ἐκάστου κατὰ σειράν, θέλομεν ἀναβάλλει εἰς τὰ ἐπόμενα φύλλα τὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τῶν ἀφορώντων τὴν πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον στάσιν ἡμῶν, τὴν πρώην καὶ τὴν νῦν, προτιμῶντες σήμερον τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν, ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ συντάκτης τῆς

«Πανόπης», κατά τοῦ δικηγόρου Π. Κυριακίδου.

Ὁ κ. οὗτος κακίζων τὸν μετατεθέντα ἐντεῦθεν δικαστὴν κ. Γ. Γεωργιάδην, διότι ἐφυλακίσθη ἔνεκα ἐξυβρίσεως κατὰ τοῦ δικαστοῦ τούτου ἐντὸς τοῦ ἀνακριτικοῦ του γραφείου καὶ ἐπιθέσεως καὶ ἀντιστάσεως κατὰ τῶν προσδραμόντων νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν δικαστ. κλητῆρων Χρόνη καὶ Ζαννῆ, ἅμα ἐξελθῶν τῆς φυλακῆς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ «Ἀνεξαρτήτῳ» δήλωσιν ἀπειλητικὴν κατὰ τοῦ κ. Γεωργιάδου καὶ πολλῶν ἄλλων φανταστικῶν ἐχθρῶν του οἵτινες δὲν γνωρίζουσι ποῖος εἶναι ὁ Κυριακίδης μηδέποτε ἰδόντες αὐτόν. Ἐδημοσίευσεν βραδύτερον καὶ δεύτερον ἄρθρον ἀλλὰ διότι τότε ὁ κ. Γεωργιάδης εὐρίσκειτο ἐπιένταυθα ἔγραφε καὶ δὲν ἔγραφέ τι. «Ἄμα τῇ ἐντεῦθεν ἀναχωρήσει αὐτοῦ ὁμοῦ ἐδημοσίευσεν καὶ διένειμεν ἐκτάκτως τὸ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλον τοῦ «Ἀνεξαρτήτου», ἀποστείλας ὡς ἐμάθομεν, φύλλα καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Λάριссαν καὶ ὅπου ἄλλοῦ ἐνόμισεν ὅτι ἡδύνατο νὰ διέλθῃ ὁ κ. Γεωργιάδης, δι' οὗ ἐπροσπάθησε πάσῃ δυνάμει νὰ τὸν ἐξοντώσῃ (ὄχι πλέον νὰ ἐξυβρίσῃ) διὰ πρωτοτύπων ὑβρεῶν, δι' ἀνηκούστων συκοφαντικῶν καὶ ἀλλοκότων ἐκφράσεων. Διότι δὲ ἡμεῖς ἐτυγχάνομεν φίλοι τοῦ κ. Γεωργιάδου, ἀπεδοκιμάσαμεν δὲ διὰ τοῦ «Πολίτου» καὶ ἐκείνους οἵτινες τὰ αὐτὰ τοῦ Κυριακίδου μέσα καὶ ὑβρεῖς καὶ συκοφαντίας μετεχειρίσθησαν ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν ἐντεῦθεν μετάθεσίν του, διὰ τοῦ αὐτοῦ φύλλου μᾶς ἐξυβρίσεν καὶ ἐσυκοφάντησε τόσον ὅσον οὐδὲ καθ' ὑπνοῦς ποτὲ ἐφαντάσθημεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑβρισθῶμεν, ἦτοι παράσιτοι, τυχодиῶχται. ἐπιθεωρηταὶ τῶν πορνείων καὶ προαγωγοί!!!! Καὶ διατί; ἀγνοοῦμεν οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀφορμὴν καθ' ἡμῶν προσωπικὴν εἶχεν ὁ κ. Κυριακίδης, διότι οὐδαμοῦ οὐδέποτε ἐμνήσθημεν τοῦ ὀνόματός του, ἐκτὸς ἂν ἐθεώρησεν εὐλογον ἀφορμὴν, τὴν ἐνέργειαν ἦν καὶ ἡμεῖς τῇ παρακλήσει του καὶ ἄλλων φίλων του ἐκάμαμεν ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεώς του. Τὸ φύλλον δὲ τὸ ἐμπεριέχον τὸν τρομερὸν ἐκείνον λίβελλον περιήλθεν εἰς χεῖρας μᾶς μόλις τὴν 10ην ὥραν Π. Μ. τῆς παρελθούσης δευτέρας. Εὐτυχῶς καὶ διὰ τὸν κ. Κυριακίδην καὶ ἡμᾶς δὲν συναντήσαμεν αὐτόν ἀμέσως ἀλλὰ περὶ τὴν 5 1/2 Μ. Μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐνῶ κατὰ τὴν ῥηθείσαν ὥραν ἰστάμεθα ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Βλαχοπούλου καὶ συνεζητοῦμεν Ἰσα Ἰσα τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀκατανόητον συμπεριφορὰν του εἰσέρχεται εἰς τὸ φαρμακεῖον καὶ ἀντὶ νὰ ἐξελεῖσθῃ, ὡς ὤφειλεν, ἅμα μᾶς εἶδεν τούναντίον ἐπροσῆ, ὡς ἐκδηλῶν τοιοῦτοτρόπως τὴν πρὸς ἡμᾶς χῶρησε ἐκδηλῶν τὸν τοιοῦτοτρόπως τὴν πρὸς ἡμᾶς περιφρόνησίν του. Δὲν εἶναι, νομίζομεν, ἀνάγκη νὰ περιγράψωμεν τὰ συναισθήματα ἅτινα κατέκλυσαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὴν ψυχὴν μᾶς. Ὁρμήσαμεν κατ' αὐτοῦ, τὸν ἐκτυπήσαμεν, ἐπενέβη ὁ παριστάμενος φαρμακοποιός, ἀλλ' ὁ κ. Κυριακίδης ἀντὶ νὰ ὀφελῆται ἐκ τῆς παρεμβάσεως ὡπι-

σοδρόμησε καὶ ἐξήγαγε ρεβόλβερ. Ἡ πράξις αὕτη κατὰ φυσικὴν συνέπειαν μᾶς ἐξηρέθισεν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ κ. Κυριακίδης ὑπέστη μῶλοπας μόνον χάρις εἰς τὴν ὠκυπόδιαν του καὶ τὸ ἄσυλον εἰς τὸ ὅποσον διωκόμενος κατέφυγε καὶ ἄλλα τυχαῖα περιστατικά, ἀλλῶς θὰ ὑφίστατο κατὰ γματα καὶ ἴτως καὶ χεῖρονα τούτων.

Ἦδη ἐρωτᾶται· ἐδόσαμεν ἡμεῖς ποτὲ ἀφορμὴν πρὸς τὸν Κυριακίδην ἕνα πλὴν τοῦ κ. Γεωργιάδου τοσοῦτον βρέως κατενεχθῆ καὶ καθ' ἡμῶν; Ἐλιβελλογράφησε καθ' ἡμῶν ὑπερασπιζόμενος τὸν κ. Δήμαρχον ὡς παραδόξως γράφει ὁ συντάκτης τῆς «Πανόπης»; ἐλιβελλογράφησαμεν ἡμεῖς κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ὑβρίσαμεν αὐτόν ὡς ἐπίσης παραδόξως ἰσχυρίζεται ὁ κ. συντάκτης τῆς «Πανόπης»; Καὶ τελευταῖον, ὅπερ καὶ τὸ κύριον, ἔπρεπε δημοσιογραφικῶς νὰ ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τοῦ Κυριακίδου, ἔπρεπε δικαστικῶς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν τιμώρησιν αὐτοῦ, ἢ ἔπρεπε νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν ἱκανοποίησίν μας ἢ μᾶλλον τὸν σωφρονισμὸν τοῦ Κυριακίδου διὰ τῆς μεθόδου ἢ χρησῖν ἐποητάμεθα; Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τούτων καθ' ἡμῶν οὐδένα θὰ προσβάλωμεν ὅπως δήποτε, ἵνα μὴ μᾶς εἴπωσιν ὅτι ἐπιζητοῦμεν τὰς προσωπικὰς ἐρίδας, ἐκτὸς ἂν προκληθῶμεν, θέλωμεν προβῆ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν τοῦ κ. Δημάρχου, ἵνα πάντες μάθωσιν ἂν ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν ἐπὶ ἀχαριστίας ὡς ὑποῦλως καὶ κρυφίως διέδοσαν οἱ χαριστὰ αὐτόν καὶ τινες ἀπλοῖκοι ἀπερισκέπτως ἐπανέλαβον ἢ ὁ κ. Δήμαρχος ἐν γένει μὲν ἀχαριστῶν μᾶς ἐξυβρίσεν, ἰδίᾳ δὲ ἡμᾶς ἐλήστευσε διὰ τοῦ τρόπου ἐκείνου δι' οὗ κατώρθωσε ἱκανὰ νὰ ἀριθμῆ θύματα μέχρι σήμερον. Ἄν δὲ κατ' ἀνάγκην ῥηθῶσι καὶ τινὰ ἄπερ δυνατόν νὰ τσάξωσι τὸν κ. Δήμαρχον ἄς δώσωσι λόγον οἱ προκαλέσαντες ἡμᾶς.

Ο Κ. ΜΑΜΙΔΗΣ.

Μετὰ τὰς προφορὰς ἐξηγήσεις καὶ διασαφῆσεις ἄς πρὸς τὸν ἀξιότιμον συνάδελφόν μου κ. Μამίδην ἐδόσαμεν ὅσον ἀφεῶρα τὴν δημοσίευσιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Σανοπούλου, ἧς παρατήρησεις τινὰς προστάξαμεν τότε, ἀνομολογοῦμεν ὅτι ἐξεπλήγημεν ἰδόντες τὴν πόγραφον διατριβὴν αὐτοῦ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν ὑπ' ἀριθ' 2 τῆς «Ἀναγεννήσεως» φύλλον. Κατὰ εἰς τὸ δὲ μόνον ἐδικαιώσαμεν αὐτόν, ὅτι ὀρθῶς ποιῶν τοῦτο γράφει ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὅτι διὰ τῆς διατριβῆς ἐνυπο-ἀπαιτεῖ διότι ἂν διὰ τῆς «Ἀναγεννήσεως» ἀπικυθύνετο ἡμῖν οὐδεμίαν θὰ ἐλάμβανεν ἀπάντησιν, καθόσον, ὡς καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι θὰ ἐνόησαν, δὲν σκοποῦμεν νὰ ματευθῶμεν τὸ προσωπικὸν ἡμῶν ζήτημα μετὰ πρᾶγ-Δημάρχου πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ «Ἀνεξαρτήτου» τοῦ κ. πρὸς τοὺς κρυπτομένους τῆς «Ἀναγεννήσεως» συντάκτας, ἢ πρὸς ἄλλα πρόσωπα εἰς ἃ προδήλως μωρία θὰ ἐδίδομεν ἀπάντησιν, ἀλλὰ πρὸς αὐτόν τοῦτον ἦτο νὰ Δῆμαρχον, πρὸς τινὰ τῶν συγγενῶν του, πρὸς τινὰ τῶν ἀνεγνωρισμένων φίλων του, ἢ πρὸς τὸν ἐγγύριον τύπον

ρώσεως του συμβολαίου, ὅπερ συνετέχθη μεταξύ του δήμου ὡς ψιλοῦ κυρίου τοῦ κληροδοτήματος καὶ τοῦ Νομάρχου, Ἀρχιερέως καὶ Δημάρχου, παρέρου ὡς μελῶν τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐνῶ ὑπὲρ τοῦ συμβολαίου ἐκείνου ὡς νομικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου προσληφθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τσιροπινᾶ εἶχε προηγουμένως γνωμοδοτήσει καὶ ἐπεπέγκει τροποποιήσεις καὶ παρασταθῆ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου σύνταξίν του; Νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦσι ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ χαρακτηρίσωσι δεόντως τὰς ἐνεργείας καὶ προθέσεις τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἱκανοποιήσωσι καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ ἀξιολύτου συναδέλφου μας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΓΧΩΡΙΟΙ.

Ἄπαντα τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια ἤρξαντο τακτικῶς λειτουργοῦντα ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Ὁ νέος Πρόεδρος κ. Μ. Πρωτόπαπας φαίνεται λίαν δραστήριος, εὐφυῆς καὶ ἐγκρατῆς τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου διὸ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐκρίθη δεόντως ὑπὸ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου.

— Δι' ἔλλειψιν χώρου ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ ἀναβάλλομεν εἰς τὸ ἐπόμενον τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν τῷ «Ἐρμῆ» τῶν Ἀθηνῶν ἄρθρου περὶ Κωπαίδας.

— Μεγαλοπρεπέστατα ἐτελέσθη τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ χωρίῳ «Παρακοπή» φερωνύμῳ νεοδημιτῶ Ναῶ ἢ πανηγυρὶς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. οἱ παρευρεθέντες κατετέλθησαν, οὐ μόνον ἐκ τῆς περιποιήσεως, ἧς ἔτυχον περὶ τῆς ἐν «Παρακοπῇ» κοινότητος, οὐ μόνον ἐκ τῆς μαγευτικῆς θέας τῆς ἐξοχῆς ταύτης, ἀλλ' ὡς φερούσης καὶ τ' ὄνομα τοῦ πατριάρχου «Ἀβραάμ», ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς κομψότητος καὶ τελειότητος τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ φιλοκάλου αὐτοῦ στολισμοῦ, ὀφειλομένου εἰς τὴν ἀκάματον καὶ ἀξιώπαινον δραστηριότητα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἰδίως τοῦ κ. Ἀλεξίου Γάγκου, ὅστις, καὶ τοι μὴ ἀνήκων εἰς τὴν κοινότητα τῆς «Παρακοπῆς», καὶ ὕλικῶς συνέδραμε κατὰ πολλὰ, μὴ φοιθεὶς δαπανῶν, καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ πρωτοβουλίαν κατέβαλε διὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ Ναοῦ. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ Σ. Σύρου, Τίνου καὶ Μήλου Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μεθόδιος, θέμα λιθῶν τὸ Εὐαγγελικὸν «ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτὸν» καὶ πραγματευθεὶς αὐτὸ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν σαφηνείας καὶ εὐφραδείας, ὡς συμπέρασμα ἐπαγαγὼν ὅτι, κοῦδεις δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ὁπότεν δὲν ἀγαπᾷ τὸν κατ' εἰκόνα αὐτοῦ πλησίον του, ἔστω οὗτος ἀλλόθρησκος, ἀλλόδοξος ἢ αἰρετικὸς, καθ' ὅσον ὁ Θεάνθρωπος κατελθὼν ἐσταυρώθη, οὐχὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν Ἰταλῶν, ἢ τῶν ὀρθοδόξων, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος, ἀδιακρίτως γένους, τάξεως, θρησκείας ἢ δόγματος. Ἐν τῇ τελετῇ πολλοὺς εἶδομεν ἐκ τῶν ἀδελφῶν Συρίων, μετὰ προσοχῆς ἀκροουμένων τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου τοῦ Ἱεράρχου καὶ εὐχαριστημένους διότι ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀδελφικῶν αἰσθημάτων καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτοί, ἐμφορούμεθα. Μίαν ὁμῶς παράκλησιν θ' ἀπευθύνομεν τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ναοῦ. Τὴν ἐκ παντὸς τρόπου ἀνοικοδόμησιν κελλίων, τάχιστα χάριν τῶν προσκυνητῶν, διότι, ἀνευ τοιούτων ὁ Ναὸς θὰ ζημιούται, ἐνεκεν τῆς μὴ σφόδρῃς προκυνητῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐν τέλει δίκαιον νομίζομεν νὰ μνημονεύσωμεν εὐφρῶως καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Ἀνδρέου Χούμη εχόντος τὴν πρωτοβουλίαν καὶ μοχθήσαντος ὑπὲρ τῆς

ἀνεγέρσεως τοῦ εἰρημένου Ναοῦ, δι' ὅπερ ἄλλοτε οἱ ἐν «Παρακοπῇ» κατὰ τὸ θέρος οἰκοῦντες δι' ἐγγράφου τῶν ἐξέφρασαν αὐτῷ τὰς εὐχαριστήσεις τῶν.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐν τῷ κατὰ τὴν Νεάπολιν οἰνοπωλείῳ τοῦ Ἰωάννου Μπούμη συνεπλάκησαν οἱ Καστριώτης πολίτης, εἰς δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ καὶ ὁ στρατιώτης Μοῦργος πρὸς διαφόρους ζυλουργοὺς διασκεδάζοντας ἐν τῷ αὐτῷ οἰνοπωλείῳ. Ἐν τῇ συμπλοκῇ ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς μὲν ὁ στρατιώτης Μοῦργος διὰ μαχαίριου βραχύτερον δὲ ὁ ζυλουργὸς Γεωργούλας ἢ Καρχαγιάνης διὰ ξίφους.

— Κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν οἰνοπωλεῖον τοῦ Θ. Μουμουτσῆ διὰ τῆς θύρας τοῦ δώματος διέρρηξαν ἅπαντα τὰ συρτάρια τοῦ ἵνα ἀνεύρωσι χρήματα. Ἄγνοεῖται ὅμως ἂν εὐρέθησαν καὶ ἐκλάπησαν τοιαῦτα διότι ὁ ἰδιοκτήτης ἀπουσιάζει πρὸ ἡμερῶν πρὸς ἀγορὰν γλεύκου.

— Τὴν παρελθούσαν τετάρτην καταπεσῶν ἐξ ἐνὸς τῶν Ἰκτιωμάτων τῆς ἐπισκευαζομένης οἰκίας τοῦ κ. Φραγκοπούλου ὁ ἐν αὐτῇ ἐργαζόμενος μαραγκὸς Νικόλαος Γουρουτῆς ἐτραυματίσθη σοβαρῶς κατὰ τὸν ἀριστερὸν μηρὸν.

— Ἐν Τραγέα τῆς Ναξου λόγῳ προηγουμένων ἀφορμῶν ἐλθόντες εἰς ἐρίδας οἱ Ι. Μαντσουράνης καὶ Θεόφιλος Ἀντωνίου ὁ πρῶτος ἐτραυματίσθη τὸν δεύτερον δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὸν ἀριστερὸν μαστὸν.

— Δύο αὐτῆς τῆς ἀτμοτελωνίδος ἀδελφοὶ Στέφανος καὶ Παντελῆς Γκούση, διατελοῦντες ἐν καταστάσει μέθης ἐθάρσαν τὴν θύραν τῆς οἰκίας τοῦ Θ. Ἀρβανιτάκη καὶ κατετάραξαν τὴν οἰκιακὴν αὐτοῦ εἰρήνην. Εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην προσέβησαν διότι, ὁ ἕτερος τούτων ἤρᾳτο τῆς κόρης τοῦ Ἀρβανιτάκη.

— Καὶ ἄλλοι αὐτῆς τῆς αὐτῆς ἀτμοτελωνίδος ἐν καταστάσει μέθης διατελοῦντες εἰς τὴν συνοικίαν καταλυμάτων, ὅπου αἱ κοιναὶ γυναῖκες κατοικοῦσι, τὰ ἔκαμαν θάλασσα.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ.

Κύριε συντάκτα τοῦ Πολέτου.

Ἀνεγνώμεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1259 φύλλον τῆς «Πανόπης» ν' ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἐπὶ τὰ πρόσφατα βαινωσύτης ἐργασίας τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ συνιστώσα διὰ τὴν εἰκονογραφίαν καὶ κοσμηματογραφίαν νὰ φέρωσι τοὺς ἀνεγνωρισμένους καλλιτέχνους οὓς αὐτῇ συνιστᾷ. ἐρωτῶμεν τὸν κ. συντάκτην νὰ μᾶς εἴπῃ ἐρήμωσεν ἢ ἔλλας ἄλλων καλλιτεχνῶν καὶ τυγχάνει τῆς εὐτυχίας νὰ κρέματι ἐπὶ τῶν δύο τούτων; ἄς ἀνατρέξῃ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ θὰ ἴδῃ πῶς, ὅτι ἀγνωστοὶ καὶ περιττοὶ θεωρούμενοι ἐκέδρησαν τὰ βραβεῖα τοῦ καθηγητῶν των, ὡς πρόσφατον παράδειγμα ἔχει τῶν εἰκοσαστοῦς νεανίου Γ. Μπονάου, ὅστις ἐκέδρησε τοῦ βραβεῖου μετὰ τῶν μεγάλων θεωρουμένων Καλλιτεχνῶν μας καὶ ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν προτέρημα ἐγκτεῖται εἰς πολυετῆ διδασκαλίαν καὶ πείραν, ἀλλ' ἐν τὴν ἔκτασιν τῆς φαντασίας ἧτις δυστυχῶς δὲν ἔχωμεν τόσα διδόμενα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐνυπάρχει εἰς τοὺς πρὸς ἡμᾶς συνιστωμένους, δι' ὃ θεωρεῖται ἀνεκμῶδιος ὁ κ. συντάκτης ν' ἀποφαίνεται περὶ τούτου.